

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det kan være, det var mig, der misforstod det. Det var jo også en meget lang sætning. Men sagen er vel, at den konservative ordfører hermed indrømmer, at det her har nogle ligestillingsmæssige konsekvenser, der ikke er så heldige, og at det, regeringen gør, er at forsøge at begrænse de uheldige virkninger. Så det er en form for skadesreduktion, regeringen har bevæget sig ind i i forhold til sit eget forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hr. Villy Søvnald kom ind på, at flere og flere børn anbringes uden for hjemmet i dag, og det er korrekt. Det er et meget voldsomt problem.

Der er lærde mennesker, der peger på, at en af årsagerne til, at de børn når ud i den situation, måske kan ligge i barndommen, og at det måske kunne have været undgået, hvis man havde haft mere tid til at tage sig af sine børn, mens de var små.

Vi ved jo, at koncentrationsevnen udvikles hos et barn i 0-2-års-alderen, og den udvikles bedst sammen med et eller få mennesker, og på en institution, hvor en pædagog skal deles om flere børn, er det næsten ulandsiggorligt.

Jeg vil spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke mener, der måske kunne ligge noget forebyggelse i, at forældre nu har mulighed for at passe deres børn i barndommen, så vi måske undgår at få bimmer- og zapperbørn i skolerne og senere hen få dem anbragt på institutioner.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er jeg jo godt nok i modsætning til hr. Villy Søvnald nyvalgt til Folketinget og har derfor ikke lige så mange års erfaring i politik, men det var faktisk min opfattelse, at politik netop drejer sig om afvejning mellem forskellige behov.

Det er rigtigt, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker integration, og vi ønsker, at børn af udlændinge lærer dansk, inden de skal i danske skoler, men vi ønsker faktisk samtidig at give familierne større frihed og bedre mulighed for at kombinere familie- og arbejdsliv. Det er det, vi ønsker at gøre her, altså med en politisk afvejning, vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fair nok. Det er så der, vi skiller i debatten – sagt til Det Konservative Folkepartis ordfører. Det er klart, at det, vi er optaget af, er at prioritere i forhold til der, hvor de sociale problemer er størst, og det er jo det modsatte af at strø om sig med lind hånd til grupper, der ikke nødvendigvis har et behov. Det er der, vi skiller afgørende i den politiske debat, og det er jo fair nok.

Til Dansk Folkepartis ordfører, der spørger, om man ikke i alle tilfælde kan være sikker på, at børn har bedst af at gå meget lang tid hjemme, tror jeg, at svaret er nej. Alle de børnepolitiske studier, jeg har set, siger, at de børn, der klarer sig bedst, er børn, der lever i familier, som finder en eller anden fornuftig kombination mellem arbejdsliv og familieliv.

Hvis man kigger på de allerhårdest ramte børn, dem, vi tvangsfjerner, tror jeg altså, at argumentationen er svær. Det er jo sager, hvor børn har været udsat for incest eller vold derhjemme. Det er ikke lige præcis et argument for det, men jeg ser det i forhold til debatten om tvangsanbringelser, når den kommer ind, og der tror jeg ikke man kan anvende det argument.

Men derfra og til at slutte generelt er der jo et stykke vej. Ganske generelt er jeg da af den overbevisning, at det er en god idé, at børn og forældre har meget tid sammen. Og det er derfor, vi i SF har været optaget af meget fleksible modeller, der er i stand til at forene familieliv og arbejdsliv. Men jeg vil advare Dansk Folkeparti imod at anvende argumentet sådan ganske generelt. Det tror jeg ikke holder vand.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Charlotte Dyremose for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu taler hr. Villy Søvnald så smukt om de her politiske afvejninger, og der forstår jeg så, at hr. Villy Søvnald, fordi der er ganske, ganske få forældre i dette land, der af en eller anden årsag er misbrugende eller voldelige over for deres børn, vil forhindre andre børnefamilier i fleksibelt at tilrettelægge deres familieliv, sådan at de – langt den største del af danske forældre – kan tilpasse deres familie- og arbejdsliv, så det passer til deres situation og til deres børn. Bare for at gøre den politiske afvejning klar her.